

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

עותרים

1. מייקל אהרון אייזנברג
 2. אלי וורטמן
- ע"י ב"כ עוה"ד טולצ'ינסקי שטרן מרציאנו כהן לויצקי ושות'

נגד

משיבים

1. מועצה אזורית חוף הכרמל
 2. ד"ר מיכאל שרגנהיים
 3. ועדה מקומית לתכנון ובנייה - חוף הכרמל
- ע"י ב"כ עוה"ד אסנת הירש

4. דניאל גרינברג
5. ישראל שפיר
6. אהרון גרינברג
7. שוהם דאו
8. הילה גרינברג
9. אדוה גרינברג
10. מיטל גרינברג
11. אוראל בן חמו

12. ניר לוי
- ע"י ב"כ עוה"ד יאיר בן סימון ואח'

13. משטרת ישראל

החלטה

1. זו החלטה בבקשת העותרים לפסיקת הוצאותיהם בעתירה זו, אשר הוגשה ביום 16.2.20. במסגרת העתירה ביקשו העותרים להורות למשיבה 1 – המועצה האזורית חוף הכרמל, אשר בתחומה נמצאת המושבה בת-שלמה, בה מתגוררים העותרים, למשיב 2 – הוטריר של המועצה וכן למשיבה 3 – הוועדה המקומית לתכנון ולבניה חוף הכרמל (להלן: "הרשויות") להפעיל את סמכויותיהם לשם הפסקת פעילות עסק לאימון כלבים (להלן: "העסק"), אשר הוקם והופעל, על ידי משיבים 11 ו- 12 (להלן: "מפעילי העסק") ללא רישיון ובניגוד לדין.
- משיבים 4 וכן 6-10 הם בעלי המקרקעין, המצויים בתוך המושבה, שבהם הופעל העסק (להלן: "הבעלים"). משיב 5, עו"ד ישראל שפיר מונה כונס על נכסיו של משיב 4, שהוכרז פושט רגל.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

2. בשל דחיפות העתירה, נוכח כך שתושב המושבה ננשך באורח קשה על ידי כלב שיצא את המכלאה שהוקמה על המקרקעין, קבעתי את העתירה לדיון דחוף, ליום 11.3.20. לאחר שהתברר שמשיב 12, אשר לא צורף לעתירה המקורית, הוא אחד ממפעילי העסק, אפשרתי לו להתייצב לדיון ולומר את דברו, אך הוא לא התייצב.

3. בין לבין, בתאריך 16.2.2020 הוציאה המועצה צו הפסקה מינהלי לעסק אשר נכנס לתוקף ביום 1.3.2020. מפעילי העסק ביקשו ארכה לפינוי והתחייבו לפנות את העסק עד ליום 8.3.2020. המועצה אישרה ארכה זו, אולם עד ליום הדיון, העסק טרם פונה, פעילותו טרם הופסקה והכלבים נמצאו בו, על אף הסכנה הממשית והמיידי, שנשקפה מהם, לחיי אדם ולשלומו.

בסיומו של הדיון, במסגרתו שמעתי את הצדדים שהתייצבו, ניתנה על ידי החלטה, בה ציינתי, בין היתר, כי "על אף שאין מדובר בכלבים המוגדרים בחוק ככלבים מסוכנים, לא יכול להיות ספק שהפעילות המבוצעת בכלבייה, כפי שהיא נראית מסרטונים שהועלו על ידי מפעילי הכלבייה לפייסבוק, וכפי שהיא עולה מתמונות והתקן נייד שצורפו לעתירה עצמה, גורמת לכך שהכלבים יהיו מסוכנים ומצדיקה נקיטת אמצעים מידיים ומרביים להפסקת פעילות הכלבייה ופינוי הכלבים מהמקום".

נוכח הסכנה החמורה והמיידי הנשקפת מהמשך פעילות העסק, קבעתי כי יש לפעול בעניין "לא על פי הנוהל הרגיל, אלא באופן מזורז ככל האפשר על מנת שלא יתרחש חלילה מקרה נוסף של יציאת כלב או כלבים מהכלבייה ונשיכה של תושבי הישוב או של עוברי אורח".

4. בנוסף, בדיון שמעתי מב"כ הרשויות, כי על אף שבצו ההפסקה המינהלי נכתב כי על משטרת ישראל לנקוט באמצעים לביצוע ולקיום הצו, המשטרה איננה נוהגת לסייע בביצוע צווי הפסקה מינהליים והיא דורשת שיוצא צו שיפוטי.

לפיכך, הוריתי למועצה לפנות למשטרה, באופן מיידי, להמציא לה את החלטתי ולעמוד על כך שהמשטרה תסייע לביצוע צו ההפסקה המינהלי, לרבות פינוי הכלבים המצויים בכלבייה וסגירת העסק, באופן מיידי. למקרה שהדבר לא יבוצע קבעתי דיון נוסף בעתירה ליום 23.3.2020 שעה 10:00, בעתירה מתוקנת שתוגש, אליה יצורפו בעל העסק, מר ניר לוי ומשטרת ישראל.

5. ביום 15.3.20 הודיע משיב 12 (באמצעות בא כוחו) כי העסק פונה ולכן אין צורך בדיון נוסף בעתירה. בהמשך לכך התקבלה הודעה מב"כ הרשויות לפיה ביום 13.3.20 נערך ביקור במקום והובהר כי אכן הכלבים פונו והשלט של העסק הוסר.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

העותרים אישרו זאת והודיעו כי דיון נוסף בעתירה התייטר, אך עמדו על פסיקת הוצאות לטובתם. בהודעתם מיום 18.3.20, טענו כי הכלבים סולקו מהמקום כתוצאה מהגשת העתירה וכי ניתן כעת למחקה, אולם לאור החיוניות שבהגשת העתירה, הם עומדים על הוצאותיהם.

עוד ציינו העותרים בהודעה זו, כי במבנה המצוי על המקרקעין, שנבנה ללא היתר, עדיין מתגוררים אנשים וכי התאורה העזה במקום, המפריעה לעותרים ולשאר התושבים עדיין דולקת בלילות.

6. לעניין שכר הטרחה נטען כי בהכנת העתירה הושקעו שעות רבות של עבודה משפטית – למעלה ממאה שעות ומאמצים רבים של ב"כ העותרים וכי העותרים שילמו לבא כוחם שכר טרחה בסך של 75,000 ₪ בתוספת מע"מ ובניכוי הנחה בשיעור של 20% וכן הוצאות שליחויות ואגרת בית משפט, בסך כולל של 2,115 ש"ח. בסך הכל שולם לב"כ התובעים עבור הטיפול בעתירה, סך של 74,411 ₪, כולל מע"מ (הומצאו חשבונית וקבלה על התשלום).

לאור כך מבקשים העותרים לחייב את משיבים 1-3 בהוצאות בסכום ריאלי.

7. הרשויות טוענות כי הסכום שנתבע הוא סכום מופרז, העומד על כמעט פי עשרה מהתעריף המומלץ של לשכת עורכי הדין שהוא, נכון לשנת 2020 בסך של 7,648 ₪ בתוספת מע"מ. נטען, כי "קו פרשת המים" (מבחינת המסוכנות והמועד לטיפול דחוף של הרשויות בעסק) היה המועד בו ננשך תושב המושבה, היינו – 12.2.20. נטען כי עד למועד זה לא הייתה סיבה להתייחס לעסק כבעל פוטנציאל מסוכנות וכי מאז האירוע פעלה המועצה בזריזות וכבר ביום ראשון – 16.2.20, היא הוציאה לעסק צו סגירה מנהלי, אך ללא סיוע משטרי לא ניתן היה לבצעו.

עוד נטען, כי אין כל בסיס לפסוק לעותרים שכר טרחה בסכום כה מופרז, על חשבון קופתה של המועצה, שהיא קופה ציבורית, שיש לשמור עליה, בפרט לאור מצב החירום בו אנו מצויים בשל מגפת הקורונה.

8. משיב 12 טוען כי אין כל יריבות בינו לבין העותרים, כי אין עילה לפסיקת הוצאות נגדו וכי מדובר בהוצאות מופרזות. לחלופין טוען הוא, כי מי שאשם בכך שהעסק הוקם במקום, הם בעלי המקרקעין (משיבים 4-10) שכן בחוזה השכירות ביניהם הצהירו הבעלים כי מדובר בקרקע חקלאית, המאפשרת גידול כלבים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 כן טוען משיב 12, שהוא נטל הלוואות בסכומים גדולים לשם פיתוח העסק, בסברו שאין
2 מניעה להקימו במקום וכי אילו היה מבקש היתר לניהול העסק, הוא יכול היה לקבלו, נוכח כך
3 שמדובר בקרקע חקלאית.

4
5 כן טען, שהוא נקט בכל האמצעים למניעת אירוע נשיכה, אך הכלב בכל זאת הצליח להשתחרר
6 מקשירתו ולעבור את הגדרות. לדבריו, הוא מצוי בנסיבות אישיות מורכבות ואין להכביד עליו יתר על
7 המידה. לפיכך, הוא מבקש שלא לחייבו כלל בהוצאות.

8
9 9. בתשובתם לתגובות חוזרים העותרים על חלק מהעובדות ומדגישים כי תעריף לשכת עורכי
10 הדין הוא המלצה לסכום מינימלי וכי אילו הרשויות היו מתנהלות אחרת ומפעילות את סמכויותיהן
11 החל מפנייתם הראשונה של העותרים אליהן, בחודש דצמבר, היינו מצויים היום במקום אחר.

12
13 כן נטען, כי גם היום ממשיכים משיבים 11-12 להביא, מעת לעת, כלבים לעסק, ולאמנם
14 בשטח המושבה. העותרים שבים ומדגישים כי משיבים 11-12 אינם בני שיח שלהם, אלה הם משיבים
15 פורמליים בעתירה, שהוגשה נגד הרשויות.

דיון ופסיקת ההוצאות

16
17
18
19 10. אפתח בכך שאומר, כי העתירה ביקשה לגרום למשיבים 1-3, להפעיל את סמכויותיהם
20 החוקיות על מנת להביא להפסקת פעילות העסק ולפנינוי הכלבים מהמקום, נוכח אי חוקיות העסק
21 והסכנה הנשקפת מהכלבים.

22
23 שאר המשיבים צורפו בשל היותם צדדים העלולים להיפגע מהחלטה שתיתן, אך הסעד
24 התבקש נגד הרשויות ובעיקר – נגד משיבה 1, היא המועצה.

25
26 אמנם, משיבים 11-12 הם אלה שהפעילו את העסק, לאחר ששכרו את המקום, לשם הפעלתו,
27 ממשיבים 4-10, אולם עסקינן בעתירה מנהלית ולא בתביעת פיצויים נגדם ולכן מי שצריך לשאת
28 בהוצאות העותרים, הן הרשויות אשר מחדלן להפעיל סמכויותיהן בזריזות הראויה בנסיבות העניין,
29 הביא להגשת העתירה.

30
31 11. קשה לקבל את טענת המועצה לפיה, עד לאירוע הנשיכה, היא פעלה כשורה. על הרשות מוטלת
32 חובה להגן על התושבים בתחומה מפני מפגעים שונים ובכלל זה – מפני הפעלת עסקים בלתי חוקיים,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

המסכנים את שלום התושבים ו/או בריאותם. בטיחות הציבור ושלום הציבור, הם שצריכים לעמוד בראש מעייני הרשות ולא פרנסת בעל עסק, אשר הוקם ללא רישיון וללא פיקוח של הרשות.

12. חוק רישוי עסקים (תיקון מס' 34) התשע"ח-2018 [ס"ח 2735 מיום 19.7.2018] אליו הפנתה ב"כ הרשויות בתשובתה לעתירה, אכן התכוון להקל על קבלת רישיון עסק, באמצעות קביעת הליך מזורז, אפשרות לקבל רישיון זמני, אפשרות לאשר הקלות מסוימות לעניין קיום דיני התכנון והבנייה כתנאי למתן רישיון ועוד, אך בשום פנים ואופן אין בו קביעה גורפת לפי יש להפעיל הליכים אלה, בכל מקרה ובכל מצב. גם במסגרתו, על הרשויות להפעיל שיקול דעת ענייני, לפי הנסיבות הספציפיות של המקרה שבפניהן, שעה שהן שוקלות אם לנקוט צעדים נגד עסק שהוקם ללא רישיון ואם כן – אילו צעדים ומתי. בל נשכח - מפעילי העסק כלל לא פנו בבקשה לקבל רישיון.

במכתב מחלקת רישוי עסקים במועצה, אל בעל העסק מיום 13.1.20 (חודש לאחר הפנייה הראשונה של העותרים אל הרשות) נמסר למפעיל, כי העסק טעון רישוי והוא הוזמן לפתוח בהליך רישוי עסקים, בתוך 30 ימים.

13. אופן הפעלת סמכויות הרשות לעניין צו סגירה מנהלי, או כל פעולה אחרת שיש בה כדי להפסיק פעילות בעסק, והמהירות בה יש להפעיל את הסמכויות תלויות, בראש ובראשונה, במידת הסיכון הנשקפת מאותו עסק.

אינני מקבלת את טענת המועצה לפיה, עד לאירוע הנשיכה לא היה מקום לחשוב שמדובר בעסק מסוכן, שכן העותרים לא צירפו למכתביהם את הראיות אשר צורפו לעתירה.

כבר במכתבם מיום 15.12.19, התריעו העותרים כי מדובר בכלבי שמירה ותקיפה אשר, ככל הנראה, עוברים במקום תהליך אילוף המיועד להעצמת האגרסיביות שבהם וכי "קיימת סכנה לפגיעות בגוף ובנפש" שייגרמו על ידי הכלבים "העלולים לצאת ממתחם הכלבייה, לתקוף, לפצוע וחלילה להרוג".

14. בנסיבות אלה לא היה על הרשות להמתין שהתושבים ימציאו להם ראיות לכך, אלא היה עליה לפעול לבירור יסודי של העניין. הראיות שצורפו לעתירה (אשר ניתן היה להגיע אליהן בחיפוש קל ביותר במרשתת ובביקור מעמיק במקום) מוכיחות כי הבירור שנעשה לא היה מספיק.

ממכתבי הרשות ומתשובתה לעתירה עולה כי הרשות התייחסה לעסק, כאל עסק "רגיל", שאין בו כל סכנה ואשר ניתן לקבל רישיון להפעלתו. לא זו ההתייחסות הנכונה לעסק מסוג זה. ספק

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בענייני אם הפעלת כלבייה היא שימוש חקלאי במקרקעין ולכן ספק אם בכלל ניתן היה לתת רישיון לעסק. אולם, גם אם כן (ואינני קובעת ממצא בעניין זה), הרשות חייבת (כאמור) לכלול בשיקוליה – גם לגבי מתן רישיון לעסק ובוודאי בנוגע לפעולות שיש לבצע לגבי עסק שנפתח לא רישיון, את הסיכון לציבור הנשקף מהעסק.

ככל שמדובר בעסק ללא רישיון – לגביו (בהעדר רישיון) לא היה לרשות כל פיקוח על האופן בו הוא הוקם ועל אמצעי הבטיחות שהותקנו בו, ככל שהותקנו ושעה שמדובר בעסק כה מסוכן, המצוי בלב יישוב, כפי העסק דנן, היה על הרשות לפעול באופן מידי לסגירתו, על מנת לאיין כל סכנה לציבור ולא להמתין שהסכנה תתממש, כפי שאירע במקרה דנן.

15. בדיון שהתקיים בפניי שמעתי, לתדהמתי, כי המשטרה איננה מסייעת לרשות לבצע צווים מנהליים, ללא קבלת צו מבית משפט. מאחר שלא שמעתי את תגובת המשטרה בעניין זה, לא אביע דעה בעניין אולם אציין, כי ראוי שנושא זה ייבדק ויופקו לקחים.

כך או כך, המחדל רובץ לפתחה של המועצה אשר, על אף מכתבי העותרים, לא פעלה כראוי על מנת לברר טיבו של העסק, עד לאירוע הנשיכה, לא עמדה על המסוכנות הרבה ולא הוציאה צו לסגירתו המידית, סמוך לקבלת המכתב הראשון מחודש דצמבר.

בנסיבות אלה, בהן המועצה היא זו שהייתה צריכה להזדרז ולהפעיל את סמכויותיה ואת כל הגורמים הרלבנטיים הדרושים, מוצאת אני לנכון לחייב את המועצה בתשלום הוצאות העתירה.

16. השאלה העיקרית היא, אם נכון יהיה לחייבה בתשלום שכר טרחה בסך של 75,000 ₪, כדרישת העותרים.

17. הוראות בדבר פסיקת הוצאות הליך משפטי, מצויות [בתקנות 511-513 לתקנות סדר הדין האזרחי](#), התשמ"ד-1984. תקנה 512 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "[התקנות](#)") קובעת כי שיקול הדעת בפסיקת הוצאות מסור לבית המשפט (או לרשם), תוך שהיא קובעת מספר הנחיות להפעלת שיקול הדעת (שאינן רשימה סגורה) כדלקמן:

"(א) קבע בית המשפט או הרשם את סכום ההוצאות, רשאי הוא לפסוק אותו, הן לענין שכר טרחת עורך דין והן לענין הוצאות המשפט, כל אחד מהם בנפרד בסכום כולל, ובלבד שבכפוף לאמור בתקנת משנה (ב), לא יפחת סכום שכר הטרחה מן התעריף המינימלי שנקבע לענין שכר טרחת עורך דין בכללי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי), תשל"ז-1977 (להלן – התעריף
2 המינימלי), זולת אם הורה בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, על
3 תשלום סכום קטן מהסכום האמור.
4 (ב) בתיתו צו להוצאות ובקביעת שיעורן יתחשב בית המשפט או הרשם,
5 בין השאר, בשווי הסעד השנוי במחלוקת בין בעלי הדין ובשווי הסעד שנפסק
6 בתום הדיון, ויהא רשאי להתחשב גם בדרך שבה ניהלו בעלי הדין את הדיון.
7 (ג) "... (ההדגשות, כאן ובהמשך, אינן במקור).

8
9 תקנה 513 לתקנות, קובעת אמת מידה של סבירות ההוצאות ונחיצותן לשם ניהול ההליך,
10 כדלקמן:

11
12 "הטיל בית המשפט או הרשם הוצאות משפט מבלי לפרש את סכומן, יהא
13 סכום הוצאות המשפט צירופם של אלה, זולת אם קבע בית המשפט או הרשם הוראה
14 אחרת:

15 (1) אגרות בית המשפט, הוצאות רישום של פרוטוקול בית המשפט,
16 העתקתו או צילומו, דמי המצאת כתב בי-דין לפי תקנה 475א, מס בולים,
17 שכר בטלה של עדים, שכר רופאים ומומחים אחרים, דמי לינה ודמי נסיעה
18 של אלה בישראל וכל הוצאה אחרת הרשומה כדין בתיק התובענה – כפי
19 שקבע המזכיר הראשי של בית המשפט לפי החומר שבתיק, בלי צורך
20 בבקשה ושלא בפני בעלי הדין;
21 (2) שאר הוצאות המשפט כפי ששם הרשם, לפי בקשה בכתב או בעל
22 פה ולאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות להשמיע טענותיהם, אם היה סבור
23 שהוצאות המשפט האמורות היו סבירות ודרושות לניהול המשפט".

24
25 18. תקנה 512(ב) לתקנות קובעת כי לעניין גובה ההוצאות יש להתחשב "בין השאר, בשווי הסעד
26 השנוי במחלוקת בין בעלי הדין ובשווי הסעד שנפסק בתום הדיון" וכן "בדרך שבה ניהלו בעלי הדין
27 את הדיון". חלק מההוצאות - אלה המפורטות בתקנה 512(ד)(1) לתקנות, רשאי בית המשפט לפסוק
28 לפי החומר שבתיק וללא בקשה. לגבי הוצאות אחרות יש להגיש בקשה ובית המשפט יפסוק הוצאות,
29 אם ראה שהן "סבירות" והיו "דרושות לניהול המשפט" - תקנה 512(ד)(2) לתקנות.

30
31 העיקרון בדיון הישראל הוא, שמי שהפסיד במשפט נושא בהוצאות המשפט של הזוכה, אך על
32 בעל דין לדעת, כי לא בהכרח, כל הוצאה שהוא יבחר להוציא במהלך המשפט, לכאורה עבור המשפט,
33 תוחזר לו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

19. בטרם יאשר בית משפט תשלום הוצאותיו של בעל דין, עליו לבחון (כאמור) אם ההוצאות היו דרושות לניהול המשפט וכן אם הן היו סבירות. תקנה 512(ד2) לתקנות, אינה מגדירה מהו המדד לבחינת סבירות ההוצאות ומתי ייקבע שהן היו דרושות לניהול המשפט והעניין מסור לשיקול דעתו של בית המשפט. בנוסף לבדיקה זו, על בית המשפט לתת דעתו לשיקולים ולאינטרסים נוספים, רלבנטיים.

ראו סקירה מקיפה של השיקולים הרלבנטיים (הציבוריים והפרטניים) לפסיקת הוצאות משפט ויישומם, בהחלטת כבוד רשם בית המשפט העליון (כתוארו אז) י' מרזל, בע"א 2617/00 מחצבות כנרת (שותפות מוגבלת) נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, נצרת עילית, פ"ד ס(1) 600 (30.6.2005) (להלן: "פרשת מחצבות כינרת").

20. בכלל השיקולים, בפסיקת הוצאות משפט, יש לתת את הדעת גם לתכלית החיוב בהוצאות, לזכות הגישה לערכאות, שהיא זכות יסוד; לצורך למנוע תביעות סרק ומנגד - לחשש מפני הרתעת יתר של אדם מפנייה לערכאות. בהקשר לכך יש לתת את הדעת גם לזכות לשוויון ולמשמעות הכלכלית שיש לחיוב בהוצאות על כל אחד מבעלי הדין ולאזן בין כל אלה.

עוד על בית המשפט להביא בחשבון פסיקת ההוצאות גם את האופן בו כל צד ניהל את ההליך; את סבירות עמדותיו של כל צד להליך נוכח הראיות שנפרשו בפני בית המשפט; את תום הלב של כל אחד מהצדדים בניהול ההליך; ואת המסקנות אליהן הגיע בית המשפט בסופו של יום ולשקלל בין כל אלה. בצד זאת יש לזכור, כי פסיקת הוצאות ההליך אינה באה להעניש את הצד שהפסיד, אלא להחזיר לצד שזכה את ההוצאות הסבירות שהוציא ולא מעבר לכך.

21. מבלי להרחיב בכך יתר על המידה אומר, כי אינני סבורה שיש לקבוע כלל אחיד לפיו צד שזכה במשפט זכאי, בהכרח, להחזר כל ההוצאות שהוציא (גם אם הן היו סבירות ודרושות להליך) או, מנגד, כי אין הוא זכאי להחזר כל הוצאותיו הסבירות והדרושות. על בית המשפט לפסוק הוצאות מידתיות להליך, זאת - באמצעות עריכת איזונים מתאימים, בכל תיק ותיק, על פי נסיבותיו.

22. פרשת מחצבות כינרת, דנה בהוצאות לגבי שני הליכים. לענייננו רלבנטי ההליך השני (בג"ץ 891/05), במסגרתו הוגשה עתירה נגד סירוב להעניק לה רישיון לשנת 2005, לשם ייבוא אבקת חלב מארצות הברית, החיונית לפעילותה המסחרית. בתגובתם לבקשה טענו המשיבים כי אכן יש כוונה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לשנות את המדיניות, אך היא לא תשונה לגבי שנת 2005. לפיכך נמחקה העתירה, אך העותרת עמדה על הוצאותיה.

העותרת טענה, שם, להוצאות בפועל בסך של 103,739 ₪, תוך שצירפה ראיות ופירוט של השעות בגינן נדרש השכר ולא הייתה מחלוקת שההוצאות אכן הוצאו בפועל. נפסק כי, הגם ששכר הטרחה עולה על הנקוב בתעריף המינימלי, הרי שאין בכך כאמור כדי להצביע על חוסר סבירות. עוד נקבע, כי קיים יחס סביר בין שווי העניין ובין שכר הטרחה ששולם ובמקרה שנדון שם, שווי הסעד שלו עתרה העותרת (רישיון הייבוא) היה ניכר ונמדד בעשרות מיליוני שקלים. העתירה עצמה השתרעה על פני 25 עמודים ולא נטען כי העותרת הכבירה עלויות שלא לצורך.

עם זאת נתן בית המשפט משקל לכך שההליך כולו נסתיים זמן קצר לאחר הגשתו וללא דיון לגופו ולכך שהתיק עצמו לא היה מורכב במיוחד, עובדתית או משפטית. בנוסף, ניתן משקל משמעותי לכך שהעותרת לא צירפה את הסכם שכר הטרחה. סופו של דבר, בית המשפט חייב את המשיבים, שם, בתשלום שכ"ט בסך של 60,000 ₪, לגבי בג"ץ 891/05.

23. ומכאן – להוצאות הראויות בענייננו.

כאמור – פסיקת ההוצאות התבקשה רק נגד משיבים 1-3. בנסיבות הענין, מוצאת אני מקום לפסוק הוצאות נגד משיבים 1-2, אשר כאמור, לא פעלו בזריזות הראויה בנסיבות העניין, על מנת להביא להפסקת הפעילות בעסק, מיד כאשר קיבלו את המכתב מיום 15.12.19 – חודשיים (!) לפני אירוע הנשיכה ואף לא בעקבות מכתבים נוספים שנשלחו על ידי העותרים ביום 20.1.20.

24. כאמור - מדובר בעתירה מוצדקת אשר נמחקה רק לאחר שבעקבות החלטתי בדיון שנערך ביום 11.3.20, פונו הכלבים, כך ששמיעת העתירה התייתרה.

אין חולק על ההוצאות שהוצאו, המגובות בקבלות. העותרים זכאים להוצאות שהוציאו עבור אגרת בית המשפט ועבור השליחויות לשם מסירת כתבי בי-דין, בסך כולל של 2,115 ₪.

25. עם זאת, אינני סבורה שיש מקום לפסוק לעותרים את מלוא הסך של 75,000 ₪, עבור שכר טרחת עורך דין. אכן, כתב העתירה (המשתרע על 18 עמודים) מפורט, סדור ומנומק, הן בפן העובדתי והן בפן המשפטי וניכר שהושקעה בו עבודה רבה, אולם בעתירה נכללו גם טענות בנושא מטרדים, שלא היה מקום לכלול אותן בעתירה זו. בין כך ובין כך – למעלה ממאה שעות להכנת העתירה, כמו גם הסכום הכולל הנתבע, חורגים מהנדרש ומהמקובל בעתירות דומות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-02-36564 אייזנברג ואח' נ' ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

גם חשיבות הגשת העתירה ודחיפותה, אינם מצדיקים פסיקת שכר טרחה בשיעור הנתבע. בנוסף, העותרים לא צירפו את הסכם שכר הטרחה שנחתם (ככל שנחתם) בינם לבין בא כוחם, דבר שאינו מאפשר לעמוד על האופן בו נקבע שכר הטרחה ועל מרכיביו.

26. בהביאי בחשבון את כל נסיבות העניין, לרבות החשיבות והדחיפות שבהגשת העתירה, העבודה שנדרשה לשם כך, העובדה שהתקיים דיון אחד בלבד בסיומו ניתנה החלטה קצרה אשר הביאה לסילוק הכלבים ולסגירת העסק ולאחר שנתתי דעתי גם לאינטרס הציבורי והפרטי, לעמדת המועצה בסיומו של הדיון בפניי וכן למשמעות הכלכלית שיש לפסיקת ההוצאות על כל אחד מהצדדים, מצאתי לנכון לחייב את המשיבים 1-2, ביחד ולחוד, לשלם למשיבים שכר טרחת עורך דין בסך של 40,000 ₪.

27. התוצאה היא, שהמועצה מחוייבת בזה לשלם לעותרים הוצאות בסך כולל של 42,115 ₪. הסכום ישולם תוך 45 ימים מקבלת החלטה זו אצל ב"כ המועצה, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז ניסן תש"פ, 11 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

תמר שרון נתנאל, שופטת